# نزدِ خانواده های تان باز گردید و نزدِ آنها اقامت نمایید و آنها را تعلیم دهید و - به نماز و سایر احکام اسلام - امر کنید و فلان نماز را در فلان وقت بخوانید و فلان نماز را در فلان وقت؛ هنگامی که وقتِ نماز فرا می رسد، باید یکی از شما اذان بگوید و مسن ترین شما امامت دهد.

از ابو سلیمان مالک بن حویرث رضی الله عنه روایت است که می گوید: ما تعدادی جوان هم سن و سال نزدِ رسول الله صلی الله علیه وسلم آمدیم و بیست شب نزدش ماندیم. رسول الله صلی الله علیه وسلم بسیار مهربان و دل سوز بود. احساس کرد که ما مشتاق خانواده و نزدیکان خود شده ایم؛ بنابراین از ما درباره ی خانواده های مان پرسید که آنها را ترک کرده بودیم و ما نیز پاسخش را دادیم. فرمود: «ارْجِعُوا إلى أَهْلِيكُم، فَأَقِيمُوا فيهم، وَعَلِّمُوهُم وَمُرُوهُم، وَصَلُّوا صَلاَةَ كَذَا في حِينِ كذَا، وصَلُّوا كَذَا في حِينِ كَذَا، فَإِذا حَضَرَتِ الصلاةُ فَلْيُؤَذِّن لكم أَحَدُكُم وَلْيَؤُمَّكُم أكبركم»: «نزدِ خانواده های تان باز گردید و نزدِ آنها اقامت نمایید و آنها را تعلیم دهید و - به نماز و سایر احکام اسلام - امر کنید و فلان نماز را در فلان وقت بخوانید و فلان نماز را در فلان وقت؛ هنگامی که وقتِ نماز فرا می رسد، باید یکی از شما اذان بگوید و مسن ترین شما امامت دهد». و بخاری در روایتی می افزاید: «وَصَلُّوا كمَا رَأَيتُمُوني أُصَلِّي»: «آن گونه نماز بخوانید که می بینید من نماز می خوانم».

[صحیح است] [متفق علیه]

مالک رضی الله عنه می گوید: درحالی نزد رسول الله صلی الله علیه وسلم رفتیم که جوانانی هم سن و سال بودیم. این واقعه در "عام الوفود" در سال نهم هجری بود؛ و آنها جوان بودند و بیست روز نزد رسول الله صلی الله علیه وسلم اقامت گزیدند. آنان به هدف کسب دانش در دین الله آمده بودند. مالک می گوید: رسول الله صلی الله علیه وسلم مهربان و دلسوز بود و احساس نمود که ما مشتاق خانواده و نزدیکان خود شده ایم؛ پس از ما در مورد خانواده های مان که ترک شان کرده بودیم سوال کرد و پاسخش را دادیم؛ سپس فرمود: «نزد خانواده های تان باز گردید و نزد آنها اقامت نمایید و به آنها بیاموزید و آنان را - به نماز و سایر احکام - امر کنید؛ و فلان نماز را در فلان وقت بخوانید؛ و چون وقت نماز فرا رسید باید یکی از شما اذان بگوید و مسن ترین شما امامت دهد». بخاری علاوه بر این می افزاید: «و نماز بخوانید چنانکه می بینید من نماز می خوانم». این خود بیانگر آن است که رسول الله صلی الله علیه وسلم مشهور به مهربانی و دلسوزی بوده است؛ مهربان ترین و دلسوزترین مردم نسبت به آنها؛ چون می بیند آنها مشتاق دیدار خانواده های شان هستند و از آنها در مورد کسانی می پرسد که ترک شان کرده اند و آنها او را در جریان می گذارند، به آنها فرمان می دهد نزد خانواده های شان بازگردند. اما اینکه فرمود: «مسن ترین شما امامت دهد» دلیلی بر مقدم کردن کسی برای امامت است که سن بیشتری دارد. و این روایت با روایتی منافات ندارد که می فرماید: «يَؤُمُّ الْقَوْمَ أَقْرَؤُهُمْ لِكتَابِ اللَّه»: «کسی برای مردم امامت دهد که کتاب الله را بهتر قرائت می کند». زیرا این جوانان همگی در یک وقت به نزد پیامبر آمده بودند و ظاهرا در قرائت قرآن تفاوت زیادی بین آنها نبوده است و در این زمینه نزدیک به هم بوده اند؛ بر این اساس است که می فرماید: «بزرگترین شما از نطر سن و سال امامت دهد». چون آنها در قرائت قرآن یکسان یا نزدیک به هم بودند؛ بنابراین چون در قرائت و آگاهی به سنت و هجرت با هم برابر باشند، امامت به کسی برمی گردد که سن بیشتری داشته باشد. و اینکه رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «چنان نماز بخوانید که می بینید من نماز می خوانم». بر این موضوع تاکید دارد که راه و روش رسول الله صلی الله علیه وسلم، آموزش دادن مردم با قول و فعل بوده است. به عنوان مثال کسی را که بدون آرامش نماز می خواند با قول آموزش داده و به او فرمود: «إِذَا قُمْتَ إِلَى الصَّلاَةِ فَأَسْبِغِ الْوُضُوءَ ثُمَّ

اسْتَقْبِلِ الْقِبْلَةَ، فَكَبِّرْ، ثُمَّ اقْرَأْ بِمَا تَيَسَّرَ مَعَكَ مِنْ الْقُرْآنِ، ثُمَّ ارْكَعْ»: «وقتی می خواستی به نماز بایستی، وضوی کاملی بگیر؛ آنگاه به قبله روی بیاور و الله اکبر بگو؛ سپس در حدّ امکان، هرچه از قرآن یاد داری، بخوان و آنگاه رکوع کن» تا پایان روایت. اما این جوانان را با عمل خود می آموزد.

http://sunnah.global/hadeeth/fa/show/3059